

Intralezióinální léčba plastické indurace penisu verapamilem

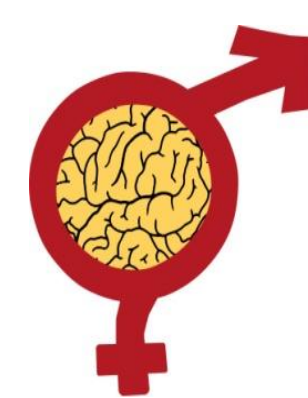
Poster
35

Zámečník L.^{1,2}, Hradec T.¹, Trojan O.²

1. Urologická klinika VFN a 1. LF UK Praha
2. TH Klinika s.r.o Praha

libor.zamecnik@vfn.cz

Úvod

Plastická indurace penisu (Morbus Peyronie) je benigní získané onemocnění pojivové tkáně, postihující obaly topořivých těles (tunica albuginea penis). Etiologie je neznámá. Jeho důsledkem je tvorba fibrózních plaků v oblasti tunica albuginea penis s následným zakřivením penisu, které významně omezuje sexuální život pacientů. Jde o velmi obtížně léčitelné onemocnění.

Prevalence onemocnění je udávána v rozmezí 3,2 % - 8,9 % u dospělých mužů (většinou středního věku), i když se má za to, že se jedná o údaje podhodnocené a onemocnění postihuje i muže výrazněji mladšího věku (1). Pouze u 10 – 15 % pacientů dochází ke spontánní regresi onemocnění (2).

I když je operace považována za definitivní řešení tohoto stavu, v literatuře i v klinické praxi je popisováno mnoho medikamentózních a minimálně invazivních metod terapie, ovšem s různou účinností. Přítomnost kalcifikací je obecně nepříznivá známka ve vývoji onemocnění, jedná se o terén, kde již nelze očekávat dostatečný efekt nechirurgické léčby. Přes všechny existující terapeutické alternativy je prognóza tohoto onemocnění nejistá.

Zprávy o účinnosti **verapamilu** aplikovaného do plaku jsou kontroverzní. *In vitro* působí blokátory kalciového kanálu působí zvýšení aktivity kolagenázy a snížení proliferace fibroblastů. V roce 1994 publikoval Levine nerandomizovanou studii s aplikací verapamilu do plaku, kde se prokázala bezpečnost a účinnost ve formě zmenšování objemu plaku a deviace penisu(3). Následná studie, která byla již randomizovaná a placebem kontrolovaná, prokázala opět tyto léčebné úspěchy (statisticky nevýznamné) ve srovnání s aplikovaným fyziologickým roztokem (4). Randomizovaná, placebem kontrolovaná studie v roce 2009 na 80 pacientech neprokázala statisticky významný pozitivní efekt v žádném z primárních výsledků (objem plaku, stupeň zakřivení a erektilní dysfunkce) (5).

Od té doby byl však verapamil použit v řadě jiných studií jak v monoterapii, tak v kombinaci s jinou léčbou: dexamethason transdermální cestou iontoforeticky, se suplementací testosteronu, podáváním L-argininu či s trakčními pomůckami na fyzikální léčbu deviací penisu.

Dosud se v České republice aplikuje do plaku off-label verapamil a interferon.

Cíl práce

Injekce verapamilu do plaku plastické indurace penisu jsou v klinické praxi účinným prostředkem léčby při léčbě tohoto onemocnění. Cílem práce bylo retrospektivní zhodnocení léčby a jejího efektu u **48 pacientů**.

Metodika

V době **1/2004 – 4/2015** bylo léčeno injekcí **verapamilu (5mg/2 ml)** do plaku celkem **48 mužů**.

Na začátku léčby bylo urologickým vyšetřením vyloučeno nádorové onemocnění, anamnesticky zjištěna délka trvání onemocnění, zhodnocena **bolest, možnost koitu**, dotazníkem IIEF-5 **sexuální dysfunkce**, fyzikálním vyšetřením zhodnocena **velikost plaku**, ta byla doplněna o sonografické vyšetření a fotografickou dokumentaci k určení míry křivatury penisu.

Aplikace byly prováděny v intervalu á 1 týden, pro snížení bolestivosti byla dávka verapamilu doplněna o 1 ml 1% trimecainu.

Výsledky

1. Intralezióinální léčbu za 11 let podstoupilo **48 mužů ve věku 31 – 78 let (49,3 roku)**.
2. Průměrná doba onemocnění do zahájení léčby verapamilem byla **12,4 měsíce**, léčbu předcházela vždy perorální medikace (vitamín E, tamoxifen, kolchicin).
3. Bolest při zahájení léčby verapamilem byla u **13 pacientů (26 %) >3** dle VAS.
4. Všichni pacienti byly schopni koitu, před léčbou měli všichni určitý stupeň sexuální dysfunkce, hodnocení dotazníku IIEF-5 **< 15** bylo u **38 pacientů (76 %)**.
5. Deformaci penisu ve smyslu křivatury (nejčastěji dorzální) uvádělo **42 pacientů (84 %)**.
6. Průměrná velikost plaku byla **1,9 cm**.
7. Počet aplikací byl v rozmezí **10 – 245** (průměrně 23 aplikací).
8. Po léčbě **47 pacientů (94 %)** hodnotilo léčbu jako pozitivní, léčba vedla u všech pacientů ke zlepšení bolesti, u **39 pacientů (78 %)** ke zlepšení sexuálních funkcí, u **26 pacientů** ze 42 také ke zlepšení deformity penisu (**62 %**). Velikost plaku se snížila na **1,2 cm**.

Závěr

Injekční aplikace verapamilu do plaku plastické indurace penisu je klinicky účinná a bezpečná léčba, která vede ke zlepšení symptomů, ke zlepšení nálezu v obalech topořivého tělesa a ke zlepšení sexuálních funkcí.

Tato léčba má i při dlouhodobé aplikaci minimální vedlejší účinky.

Léčba by měla být aplikována po vyčerpání perorálních možností terapie nebo v kombinaci s ní.

Literatura:

1. Levine LA, Estrada CR, Storm DW, et al. Peyronie disease in younger men: characteristics and treatment results. J Androl. 2003; 24(1): 27-32
2. Gur S, Limin M, Hellstrom WJ. Current status and new developments in Peyronie's disease: medical, minimally invasive and surgical treatment options. Expert Opin Pharmacother. 2011; 12(6): 931-944.
3. Levine LA, Merrick PF, Lee RC. Intralesional verapamil injection for the treatment of Peyronie's disease. J Urol. 1994; 151(6): 1522-1524.
4. Rehman J, Benet A, Melman A. Use of intralesional verapamil to dissolve Peyronie's disease plaque: a long-term single-blind study. Urology. 1998; 51(4): 620-626.
5. Shirazi M, Haghpanah AR, Badiie M, et al. Effect of intralesional verapamil for treatment of Peyronie's disease: a randomized single-blind, placebo-controlled study. Int Urol Nephrol. 2009; 41(3): 467-471.